

Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 stycznia 2015 r., sygn. akt V KK 371/14

Teza: Ustawodawca w art. 452 § 2 KPK unormował zakaz, który należy interpretować w ten sposób, że przed sądem II instancji nie należy przeprowadzać po raz pierwszy dowodów kluczowych dla rozstrzygnięcia danego postępowania sądowego. Gdyby przyjąć taką możliwość, strona pozbawiona by została kwestionowania prawidłowości oceny danego dowodu i poczynionych na jego podstawie ustaleń.

„Nie zasługuje na aprobatę zarzut naruszenia art. 452 k.p.k., gdyż dowód z zeznań świadków przeprowadzony na rozprawie apelacyjnej nie spowodował w żadnej mierze podważenia rozważań poczynionych w tej materii przez Sąd I instancji. Szczegółowo powody i efekty postępowania dowodowego przeprowadzonego przez Sąd odwoławczy zostały przezeń szczegółowo zreferowane na s. 7-9 uzasadnienia wyroku. Z poglądami tam zawartymi zgadza się Sąd Najwyższy, nie dostrzegając w tym postąpieniu naruszenia art. 452 k.p.k. Pamiętać należy, że zakaz wyrażony w art. 452 § 1 k.p.k. interpretuje się w ten sposób, że nie należy przed sądem odwoławczym, niejako po raz pierwszy przeprowadzać dowodów kluczowych dla danego procesu. W ten bowiem sposób pozbawić można stronę możliwości kwestionowania prawidłowości oceny danego dowodu i poczynionych na jego podstawie ustaleń.”